STAND DER MAAN.
1 April . . . . . . LAATSTE KWARTIER.
9 » . . . . . NIEUWE MAAN.
17 » . . . . . EERSTE KWARTIER.
23 » . . . . . VOLLE MAAN.
30 » . . . . . LAATSTE KWARTIER.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.	Laag Water.
26	ZATURDAG. . . 's morg.	8-23 sav	2-33
27	ZONDAG	9-24	3-24
28	MAANDAG.	10-15	4-15
29	DINGSDAG.	11-06	5-06

SURINAAMSCHE COURANT.

A°. 1834. ZATURDAG, DEN 26sten APRIL. N°. 34.

PARAMARIBO.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, den 24 April 1834.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 27sten Maart ll., n° 35, /311, is aan den *Tweed Luitenant* L. ABRAHAMS, en aan den *Vaandrig* L. A DE MESQUITA beide in de Divisie *Saramacca*, EERVOL ONTSLAG verleend; en is voorts in hunne plaats benoemd, tot *Tweede Luitenant*, C. V. RHOEVEN, en tot *Vaandrig*, F. E. CANNEGIETER.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

MILITAIR BUREAU.

Den 24 April 1834.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is op verzoek van de *Kapitein Adjudant* bij de Schutterij van *Paramaribo*, ABRAHAM VAN GELDER Ez., te rekenen in te gaan op *primo* Mei e. k., aan denzelve verleend EERVOL ONTSLAG uit voormelde betrekking.

De Eerste Luitenant Adjudant,
R. H. ESSER.

MILITAIR BUREAU.

Den 25 April 1834

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West Indische Bezittingen, is bij de Schutterij van *Paramaribo*, behoudens het Kommandement zijner Kompagnie, tot *Adjudant* benoemd, de *Kapitein* bij dezelve Schutterij JOHANNES HELB.

De Eerste Luitenant Adjudant,
R. H. ESSER.

ADVERTENTIËN.

PARAMARIBO, den 21 April 1834.

De lijst der Contribuanten voor de Schutterij alhier, door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal *executoir* verklaard zijnde, zoo wordt van wegen den Raad van Administratie, de belanghebbende hiervan kennis gegeven, ten einde dezelve het door hun verschuldigde ten kantore van den Kapitein Kwartiermeester komen aanzuiveren vóór den *laatsten* Junij van dit jaar, alzoo na dien dag, door den Bode des Krijgsraads, dezelve ter betaling zullen gesommeerd en verder geëxecuteerd worden, welke alsdan het door hun verschuldigde nog niet hebben aangezuiverd.

De President van den Raad van Administratie der Schutterij,
P. FIERS SMEDING,
Majoor.

(19619) Wordt bij *publieke inschrijving*, te KOOP aangeboden (mits goedgekeurd wordende), van de Plantagie *Bodenburg* voor ½ aandeel, aankomende F. H. BURGGRAAF:

plus minus 2000 ℔ Heele } KOFFIJ.
» » 300 » Gebroken }

De monsters zijn te bezigtigen ter Griffie van het Geregtshof alhier, alwaar de inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Maandag den 28sten dezer, des morgens ten 9 uren, wanneer dezelve door Heeren Gecommitteerde Raden, zullen worde geopend.

De Kooper zal moeten betalen voor ieder baal ƒ 1,10.

Paramaribo den 24 April 1834.
C. W. BOONEN,
c. s. Sequester.

(19615) De PLANTAADJEN *LELIENDAAL, VLIGT EN TROUW* en *FACKERSHOOP*, allen gelegen in de Kolonie *SURINAME*, op den 23sten December des Jaars 1833, te *AMSTERDAM* publiek geveild en opgehouden, blijven tot den 1sten SEPTEMBER des Jaars 1834, *UIT DE HAND TE KOOP.* — Informatien te bekomen te *AMSTERDAM*, bij de Heeren RODOLPHE LE CHEVALLIER en PIETER PORTIELJE ABN.

Paramaribo den 24 April 1834.

(19616) In de Maand JULIJ des Jaars 1834 (den dag nader te bepalen), zal in deze Kolonie, *en detail*, worden verkocht, de GRONDEN en GEBOUWEN der PLANTAADJE *CROMMELINGSGIFT*, in deze Kolonie gelegen, met de SLAVEN, MEUBELEN, GEREEDSCHAPPEN en verdere TOEBEHOOREN. Blijvende dezelve Plantaadje *cum annex*, inmiddels *UIT DE HAND TE KOOP.* Informatien te bekomen bij de Heeren A. VAN MEERTEN qq., L. THIJM qq., JAN DE JAGER Ez. qq. en C. F. MARQUARD qq., alhier.

Paramaribo den 24 April 1834

(19618)

TE HUUR:

Vier MAN NEGERS, zijnde goede *Delvers*, iemand daartoe genegen zijnde, vervoege zich bij
J. J. BENNERNAGEL.

SCHEEPSTIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 24sten, het Schip *de Zwaan*, Kapt. C. J. van Driesten, van Amsterdam.

Item, het Nd. Am. Schip *William and Henry*, Kapt. George Wm. Pearce, van Gloucester.

NIEUWSTIJDINGEN.

EXTRACTEN uit de NIEUWE AMSTERDAMSCHE COURANTEN, tot en met 28 Februarij

Uit de DUITSCHE DAGBLADEN meldt men het volgende:

Bij een artikel, voorkomende in ons blad van Woensdag betuigden wij geen geloof te kunnen hechten aan zeker, daar vermeld berigt uit Frankfort, betreffende de weigering van het Huis van Nassau, om in eene schikking nopens Luxemburg te bewilligen. Wij blijven er bij, dat de Hertog van Nassau zijn regt van weigering niet tot het uiterste zal drijven. Maar wij nemen, voor een oogenblik aan, dat wij ons vergissen, dat Nassau blijft weigeren, en vragen, in de onderstelling, wat dan?

Dan moet die weigering, om iets te beteekenen, openlijk of in het geheim, van de eene of andere zijde goedgekeurd en ondersteund worden. Wij stellen, dat ook dit plaats hebbe, wat dan? Dan heeft, gelijk wij bij ons vorig artikel zeiden, de Hertog van Nassau, zoo als de zaken thans staan, het lot van Nederland in zijne handen; en Nederland, eertijds zoo magtig en geëerbiedigd, moet het vonnis van leven of dood, geduldig uit Wisbaden te gemoet zien. De Hertog van Nassau wil, en Nederland moet voortgaan met het torschen van zware geldelijke lasten, door de voortduring van den staat van niet-vrede, waarin het zich tegen over Belgie bevindt en waardoor het tevens belet wordt zijne gewone geldelijke aangelegenheden en andere inwendige belangen te regelen. Nassau wil, en aan Nederland, ten slotte geheel ontzenuwd en uitgeput, blijft niets anders over, dan een nationaal bankroet aan te kondigen. Genoeg Nassau wil, en de langzaam, ja misschien wel spoedige ondergang van Nederland is beslist!

Ziedaar wat het Huis van Nassau vermag, zoo als de zaken thans staan. Wij zeggen: zoo als de zaken thans staan, en daarmede doelen wij op het besluit der Londensche Conferentie om de onderhandelingen niet voort te zetten, zoolang de bewilliging der Bondsvergadering en der Agnaten van het Nassausche Huis in de schikking nopens het grondgebied van Luxemburg, niet zal ontvangen zijn. Doch waarop grondt zich dit besluit? Is er geene mogelijkheid voor Nederland om aan de noodlottige strekking van hetzelve te ontsnappen?

Kennelijk ligt de grond van het besluit der Conferentie in de vermenging der geschillen tusschen Nederland en Belgie en die tusschen Luxemburg en Belgie. Evenwel zijn beide deze zaken geheel onafhankelijk van elkander. Zij hadden dan ook afzonderlijk moeten worden behandeld. Het is moeijelijk den oorsprong dezer vermenging van twee geheel afgescheiden onderwerpen na te sporen. Regtens maakte Luxemburg geen deel van het Koningrijk der Nederlanden uit; het is dan ook bij Art. 1. der Grondwet niet als eene Provincie van het Rijk beschouwd, en de bepaling dat het dezelfde Grondwet zal hebben, doet de zaak niet van aard veranderen. De Groot-Hertog bleef de Groot-Hertog, het Groot-Hertogdom bleef een Duitsch Bondsland, en omtrent hetzelve konden door onzen Koning, als Groot-Hertog, schikkingen en verdragen worden aangegaan, zonder dat het Koningrijk der Nederlanden daarin of betrokken was, of behoefde gekend te worden, en ook zonder dat het lot van Nederland ondergeschikt konde worden gemaakt aan de overeenkomsten of verdragen, die de Koning-Groot-Hertog mogt willen treffen of sluiten: Indien eens de Koning het in de belangen zijner Familie oorbaar had geacht om het Groot-Hertogdom tegen eene of andere bezitting in Duitschland te ruilen, dan zouden alle onderhandelingen daaromtrent met de Agnaten van het Huis van Nassau en met de Bondsvergadering, buiten bemoeijing van, maar ook buiten invloed op Nederland, zijn gevoerd geworden.

Dat de tegenwoordige onderhandelingen betreffende Luxemburg een gevolg zijn van en in verband staan met den Belgischen opstand van 1830, verandert niets aan de

zaak Nederland heeft geen regt hoegenaamd op Luxemburg en matigt zich niets in dit opzigt aan. Er is ook, voor zoover wij weten, bij de onderhandelingen niet gesproken van hetgeen Luxemburg, in een of ander opzigt, aan Nederland zoude schuldig zijn, en al ware het dat er over de verloopene jaren eene afrekening konde te pas komen, dan zoude Nederland gewis veeleer van alle vordering afzien, dan deszelfs geheele bestaan van een dergelijk ondergeschikt belang afhankelijk maken.

Het zal dan wel altijd een raadsel blijven, waarom twee zoo geheel op zich zelve staande zaken zijn vermengd en verward geworden. Het is waar, men heeft een gedeelte van Limburg bestemd om, bij wijze van schadevergoeding, door den Koning als zoodanig of wel als Groot-Hertog te worden bezeten, en van wege onzen Koning is laatst voorgesteld om dit gedeelte van Limburg bij Nederland te voegen; doch ook deze omstandigheid levert geenen volstrekten grond op voor het besluit der Londensche Conferentie hetwelk de kwetsie omtrent Luxemburg met de nog tusschen Nederland en Belgie overgebleven geschillen vermengd en de afdoening der laatsten van de beslissing der eersten afhankelijk gemaakt heeft. Immers de zaak van Luxemburg en de beschikking omtrent een gedeelte van Limburg kan in het midden blijven, terwijl de geschillen tusschen ons en Belgie worden ten einde gebragt. Wil dan de Hertog van Nassau weigeren en willen de vijf Mogendheden zich aan die weigering onderwerpen, dan lijdt ten minste Nederland daaronder niet, gelijk billijk is, omdat Nederland niets met die kwetsie gemeen heeft. Maar het is niet te vermoeden, dat de Londensche Conferentie of onze Koning eenen zoodanigen loop, als de zaak volgens het berigt uit Frankfort schijnt te nemen, zouden beoogd of voorzien hebben. De Conferentie en onze Koning kunnen niet gezind zijn, aan de Agnaten van het Huis van Nassau eenen invloed toe te kennen, die niet slechts voor Nederland, maar zelfs voor Europa de schromelijkste gevolgen zoude kunnen hebben. Het is derhalve te hopen, dat, indien werkelijk het Huis van Nassau mogt weigeren zich omtrent de Luxemburgsche kwetsie te verstaan, de te Londen vertegenwoordigde Mogendheden gezamenlijk met onzen Koning de vereischte maatregelen beramen zullen om de beslissing van het hoofdpunt aan den invloed van het Nassausche Huis te ontrekken.

Het spreekt van zelf, dat indien, gelijk bij het berigt uit Frankfort gezegd wordt, het Engelsche ministerie zeer mismoedig is over de bedoelde wending der zaken, de overige Europesche magten evenzeer daardoor getroffen moeten zijn. Bij de menigvuldige opofferingen, die de Mogendheden reeds gedaan hebben, om den vrede te behouden, moet het hun hoogst onaangenaam zijn te zien, dat de afdoening van het Hollandsch-Belgische geschil, na drie jaren onderhandelens, zoude vertraagd worden, door toedoen van eenen derde, terwijl de eigenlijke partijen het omtrent de voorwaarden eener eindschikking nagenoeg eens zijn. De Mogendheden zullen daarenboven niet gedogen, dat Nederland, na alles wat het reeds geleden en opgeofferd heeft, tot eenen toestand gedoemd worde, die in niets anders dan eener volslagen ondergang eindigen kan. Neen! wij mogen verwachten, dat zij, wat hen vroeger ook bewogen moge hebben om op eene gelijkzijdige behandeling der Luxemburgsche kwetsie aan te dringen, het goed regt van Nederland in deze zullen erkennen, en, indien het Huis van Nassau ongeneigd mogt wezen om zeer spoedig in de te Londen besproken schikking toe te stemmen, onverwijld op het door de Londensche Conferentie genomen besluit zullen terug komen en, alles wat Luxemburg betreft in het midden latende, zich uitsluitend zullen bezig houden met de vereffening der punten, die tusschen Nederland en Belgie nog zijn overgebleven.

Wij houden ons even zeer overtuigd dat onze geëerbiedigde Koning insgelijks niets liever verlangt, en dus geredelijk daartoe de hand zal leenen, daar, blijkens de Nota in antwoord op de 24 Artikelen (aan de Staten-Generaal in derzelver Zitting van 12 December 1831 medegedeeld), het ook vroeger Hoogstdeszelfs bedoeling was, om de kwestie nopens Luxemburg van de beslissing der geschillen tusschen Nederland en Belgie afgescheiden te houden, invoege dat de bewilligingen en voorstellen van wege hem gegeven en gedaan, voor zoo ver dezelve eene andere strekking mogten aanduiden, moeten worden toegeschreven aan den drang der omstandigheden, aan den loop der onderhandelingen, en ook aan de hoop, dat op die wijze welligt de afdoening der zaken zoude kunnen worden bevorderd, in voege dat eene tegenovergestelde uitkomst dan ook voorzeker bij onzen Koning eene te dringender beweegreden zal zijn, om een bezwaar te helpen uit den weg ruimen, waardoor Hoogstdezelve zoude verhinderd worden de laatste hand te leggen aan een eind-traktaat met de vijf Mogendheden, en aan zijn getrouw volk die verademing te schenken, welke het zoo zeer behoeft.

MENGELINGEN.

NIEUW-ZUID-WALLIS.

De vorderingen van allerlei aard, welke deze belangrijke kolonie maakt, zijn voor hem, die ze niet met eigen oogen kan gadeslaan, misschien ongeloofelijk; terwijl de voordeelen, daaruit dagelijks meer en meer voortvloeijende, buiten af weinig schijnen erkend te worden. De invoer der kolonie beliep in het jaar 1832, 660,000 pond st.; de uitvoer 371,000 pond; beide nemen nog gedurig toe laatstgenoemde echter in eene veel grootere evenredigheid. De walvischvangst leverde een bedrag van 140,000 pond. De uitvoer van wol dat van 1,336,000 pond, ter waarde van 75,000 p. st. Het getal en de kwaliteit der schapen wordt hoe langer hoe grooter en beter, zoodat men spoedig in de gelukkige gelegenheid zal verkeeren, om *Engeland* voor het grootste gedeelte van fijne wol te voorzien. Het ontbrak nog wel aan goede herders, maar het klimaat en de voeding is den schapen zoo gunstig, dat zij, ook zelfs bij gebrek aan eene zorgvuldige hoeding, hetgeen in andere landen op de voortteeling ligt eenen nadeeligen invloed zou uitoefenen, jaarlijks in fijnheid van wol toenemen. De rundveeteelt levert almede de gunstigste uitkomsten op, sedert de wijde vlakte aan geene zijde van den blaauwen berg bij *Sidneij*, toegankelijk is gemaakt De handel in huiden is zeer belangrijk geworden, sedert de regering eene verbeterde wijze van lederbereiding bekend gemaakt heeft. De uitvoer van huiden beliep in 1832 eene waarde van 10,000 pond st. De ontdekking van uitgebreide kolenmijnen in *Neucastle* heeft de kolonie in de gelegenheid gesteld om stoombooten aan te leggen. De stad *Sidneij* heeft er thans drie; men verwacht voor nog twee nieuwe de machinerie uit *Engeland*. De actie compagnie tot daarstelling van ijzeren spoorwegen is reeds in volle werking. De binnenlandsche communicatien verbeteren zich zigtbaar; de nieuwe straatweg van *Sidneij* naar *Bathurst*, over den blaauwen berg, is een werk, dat den grootsten invloed op de ontwikkeling der kultuur in het binnenland uitoefent. Voor het aanleggen van dien weg had men een' dag noodig, om eenen wagen, met 16 ossen bespannen, over den pas van den berg *Victoria* te doen slepen, hetgeen nu met een derde deel der kracht-aanwending in vier uren plaats heeft. Genoemde weg werd in 1830 begonnen en in drie jaren voltooid. De pogingen der regering, om de inboorlingen, op gepaste wijze te beschaven en tot de omhelzing des christendoms te brengen, worden met onafgebroken ijver voortgezet.

De zendeling *Trelkind* heeft eene spraakkunst der taal, welke in de omstreken van het meer *Maquarie* gesproken wordt, vervaardigd en een gedeelte des bijbels in die taal overgezet; beide werken worden te *Sidneij* gedrukt. Er zijn twee Engelsche zendelingen aangekomen, die het onderwijs van scholen in het binnenland zullen beproeven. Het koloniaal gouvernement geeft daartoe 500 p. st. jaarlijks, en eene nagenoeg gelijke som, om dezelfde proef in andere streken te nemen. De ontdekkingsreizen in het binnenland gaan even eens onafgebroken voort. De regering heeft bereids een nieuw plan gevormd, om dezelve van *Bathurst* tot aan de noordkust, tot hiertoe onbekend, te doen uitstrekken. De handelsbetrekkingen met alle deelen der zuidzee breiden zich hoe langer hoe meer uit; vooral die met *Nieuw Zeeland*. De invoer van Nieuw-Zeelandsch vlas bedroeg in het laatst verloopen jaar eene waarde van 4000 pond st., waarom de regering het noodig gekeurd heeft aldaar eenen resident te benoemen. De inwoners van dat land zijn vatbaarder voor verstandelijke beschaving dan de Nieuw-Hollanders, en voor de walvischvangst onontbeerlijk. Het eiland levert eenen onuitputtelijken rijkdom in scheepstimmerhout op, als masten, welke in ligtheid en veerkrachtigheid alle andere soorten overtreffen; zoodat men er zelfs kort geleden bestellingen voor het arsenaal te Portsmouth van heeft gedaan; gelijk mede van Nieuw-Zeelandsch vlas, hetwelk, voor touw en zeilen, boven het Russische wordt verkozen. Ook de bevolking neemt hand over hand toe, en was de verwijdering dezer kolonie van *Europa* niet zoo groot en de kosten der reis bij gevolg niet zoo hoog, dan zou de stroom van landverhuizers, die nu naar *Canada* vloeit, gewis, bij voorkeur, naar *Nieuw Zuid-Wallis* vloeijen, waar zoo ruimschoots middelen voor handen zijn, om aan nog oneindig grooter getal handen werk, en den arbeidzamen onderhoud te verschaffen. De inkomsten bedroegen in 1826, 72 220 pond st.; in 1832, 139,000 p. st, terwijl de uitgaven in het laatstgenoemde jaar slechts 110 252 p st. beliepen. Neemt men nu ten stelregel, dat de inkomsten zich, in zeven jaren tijds, verdubbelen, dan zal *Nieuw-Zuid-Wallis* weldra in staat zijn, zijne uitgaven uit eigene hulpbronnen te bestrijden. Hoezeer sommige bewoners van *Sidneij* in het begin des verleden jaars hun verlangen, bij petitie, aan het Engelsche parlement hebben te kennen gegeven, om een koloniaal parlement te mogen bezitten: acht het meerderdeel der kolonisten het wenschelijker, dat zulks nog eenigen tijd moge worden verschoven. De regering doet al het mogelijk met het algemeen nuttige te verbinden. Later, wanneer eene meer uitgebreide beschaving en verlichting zal tot stand gekomen zijn, zullen de vruchten van eenen constitutionnelen regeringsvorm heilzamer werken dan zulks thans zou plaats vinden. Om den gezegenden invloed der grondwettige vrijheid te smaken, worden zedelijke en verstandelijke meerderjarigheid gevorderd. Het blijft intusschen ontegenzeggelijk waar, dat deze kolonie voor *Engeland* een belangrijk debouché oplevert, hetwelk zich te meer zal uitbreiden, naar gelang der toenemende bevolking en beschaving. Het blijft voor het moederland derhalve zaak, de banden van betrekking met deze kolonie al naauwer en naauwer toe te halen. Zoo als het zich thans laat aanzien, mag men veilig vooronderstellen, dat *Nieuw Holland* eens een tweede *Amerika* zal worden, schoon daartoe vooreerst nog wel honderde jaren gevorderd worden.

Op de helling van den *Libanon* onthoudt zich eene bijzondere geitensoort met lange ooren en lang haar, dat in zachtheid en glansrijkheid aan zijde gelijk is De tanden dezer geiten worden door de kruiden, waarmede zij zich voeden, even als verguld. Tot hiertoe heeft men echter nog niet kunnen ontdekken, welke plant deze merkwaardige eigenschap in zich bevat. Dit zonderlinge natuurverschijnsel wordt door den Franschen consul, CH. ED. GUYS, medegedeeld, die zich 30 jaren lang in *Syrie* heeft opgehouden en van wien men een belangrijk werk over dat land te gemoet ziet.

(*Arnhemsche Courant.*)

Ter Drukkerij van GEBROEDERS SERRES.